

opusdei.org

Prelaadi kiri (oktoober 2014)

Piiskop Echevarria kutsub palvetama nii, nagu tegi seda õnnis Alvaro: "Täna, anna andeks, aita mind rohkem." Peale selle palub ta maailma rahu ja Piiskoppide abielu ja perekonna teemal toimuva Sinodi eest palvetada.

01.10.2014

Minu armsaimad! Hoidku Jeesus minu tütreid ja poegi!

*Ut in gratiarum actione semper
maneámus!* Ühinegem püha
Josemaria kiituslauluga taevas, eriti
sel ajaloolisel hetkel, mil armsa
Alvaro õndsakskuulutamisel saime
Opus Dei ühtsust lausa *käega
katsuta*. Mida enam me Jumalat
täname, seda rohkem me tema püha
tahtmisega ühineme, nüüd ja kõiges.

Mulle meenuvad apostel Pauluse
sõnad: *Minu rõõm on ka teie kõikide
oma*. Rõõm, mis tuleb Pühast
Vaimust, mida Jeesus esimesele
Kaheteistkümnele lubas ja mis kõigis
kristlastes täide läheb: *Kui teie peate
minu káske, siis te jääte minu
armastusse, nõnda nagu mina olen
pidanud oma Isa káske ja jään tema
armastusse. Seda ma olen teile
rääkinud, et minu rõõm oleks teis ja
teie rõõm saaks täielikuks.*[2]

Me oleme sageli mõelnud, et see hea
ja ustav sulane täie truudusega
Jumala plaani järgi oma elu siin

maapeal täide viis. Sellest tulenesid tema kõigutamatu rahu ja nakatav rõõm, mida paljud inimesed kogeda said. Tema õndsate ridadesse vastu võtmisega ja tema, kui Kristuse järgija eeskujuks seadmisega, meenutab kirik meile teed, mida meil tallata tuleb, et kord Jumala juures olla, mis on eesmärk, kuhu Issand meid kõiki kutsub.

Me mäletame veel, milline oli minu armastatud eelkäija rõõm, kui Josemaria Escrivá 1992. aastal õndsaks kuulutati. Ta kirjutas siis meile: "See rõõm, Püha Vaimu vili, on nii sügav, et meile tundub, nagu oleksime me *rõõmu merre* sukeldunud. See on selge märk Jumala ligiolekust meie hinges." [3] Sedasama võime me kõik ka neil päevil kogeda. Nii, nagu tegi siis Don Alvaro, palun nüüd ka mina Jumalat, et ta täidaks selle ülisuure rõõmuga need sajad tuhanded inimesed kogu maailmas, kes Õndsakskuulutamise

pidustustest osa võtsid, ja ka need, kes erinevates kohtades tänumissal osalesid. Meie Isa pühadust tunnustades palume me neil hetkedel Jumalat, et ta jätaks kustutamatu jälje ja see armutorm innustaks kõiki "palvetama, Sakramente vastu võtma, perekonnas ja tööelus paremaks muutuma, Jumalale pisutki lähemale jõudma." [4]

Püha Josemaria rõhutas ikka ja jälle, et "rõõm on kristlik hüve. Me omame seda niikaua, kui me võitleme, sest see on rahu vili." [5] Sellest tuleneb konkreetne kavatsus, sportlikus vaimus võidelda, et igal hetkel Jumalale väga lähedal olla, olgu see tööl, vabal ajal, perekonnas ja ühiskonnaelus, igapäevastes väikestes asjades... Tõstkem pilk Jumala, meie Isa poole ja palugem lakkamata ühtsust, et õndsas Alvaro eeskuju järgida, mis sisaldab endas püha Josemaria sõnumit. Nii tagame me alati sügava rahu, mis võimaldab

meil oma ümbruses *gáudium cum pace* levitada, nende rõõmu ja rahu, kes koos Kristusega teel sammuvad.

27. septembri missal loeti ette kiri, mille Püha Isa Õndsakskuulutamise puhul saatis. Paavst Frantsiskus räägib seal lühipalvest, mida Don Alvarol oli kombeks lausuda: *Tänan, anna mulle andeks, aita mind rohkem.* Olime kindlasti väga liigutatud, kui me neil pidustustel tema käest neid sõnu kuulsime. Need on needsamad sõnad, mida ma teile järgnevate päevade motoks soovitasin, kui meie tänu väljendust Jumala vastu, sest need võivad viia just selle sisemise pöördumiseni, mida Jumal praegu meilt igaühelt ootab.

Tänan! See on neil päevil esimeseks meie huultel. Meie tänutunne kõige kogetu pärast kuulub *igaviku Kuningale, muutumatule igavesele Jumalale; Temale olgu au igavesest ajast igavesti*[6]. Tänu sulle, Pühim

Kolmainsus, selle kingituse eest,
mille sa Kirikule, Opus Deile ja
kõigile inimestele tegid, kes sa
asetasid oma armastusväärse teenri
teistele eeskujuks ja eestkostjaks.
Olgem tihedalt ühenduses Madridi
pidustustega, mis hiljuti aset leidsid
ja tänumissadega, mis Igaveses
linnas ja paljudest teistes maades
toimusid ning samuti nende
inimestega, kes uue
õndsakskuulutatu maiste jäänuste
ees Püha Eugenio basiilikas
palvetavad. Tehkem seda nende
sõnadega, mida lausus püha
Josemaria Opus Dei asutamise
alguses: *Deo omnis glória! Regnáre
Christum vólumus! Omnes cum Petro
ad Iesum per Mariam!* Uuendagem
oma soovi, anda Jumalale kogu au
otsustava sooviga, iga päev Kristuse
riiki ühiskonda istutada, ja
suundugem Jeesuse poole, tihedas
ühenduses Püha Isaga ning
Maarjaga, meie emaga.

Me tahame paluda vajalikku armu, et meie kavatsus konkreetseks muutuks, nii nagu ütles püha Josemaria: " Töodes elab armastus, mitte ilusad sõnad"[7] Kui sageli peatub meie pöördumissoov isiklike nõrkuste pärast, kuigi meil on Jumala hea tahte pärast parimad soovid. Just siis on saabunud see hetk, mil peaksime õndsas Alvaro õpetusele vastavalt Jumala halastuses pelgupaika otsima, eriti iga päeva lõpul tehtavas südametunnistuse sisevaatluses ja iga kord, kui läheme pihile: *Anna mulle andeks, aita mind rohkem!* Nii muutuvad madalseisud võidukateks lahinguteks ja Jumala armu ligiolekul võime me uue jõuga võitlust alustada.

Vaadelgem mõningaid lauseid Paavsti sõnumist õndsakskuulutamise puhul. Täna, anna mulle andeks, aita mind! Nendes sõnades väljendub elu, mis oli täielikult Jumalale suunatud.

Need sõnad kuuluvad inimesele, kes on kogenud ülisuurt armastust ja täielikult sellest elab. Need on inimese sõnad, kes on täielikult teadlik oma nõrkustest ja puudustest, kuid kes Jumala halastusele loodab ja kes soovib, et kõik inimesed, tema vennad, võiksid samamoodi seda halastust kogeda.[8] Püha Isa lisas veel: Önnis Alvaro del Portillo saadab meile selge ja ühemõttelise sõnumi. Ta ütleb meile, et võime Jumalale loota, kes on meie Vend, meie Sõber, kes ei peta meid kunagi ja kes on alati meiega. Ta julgustab meid mitte kartma, vastuvoolu ujuma ja Evangeeliumi edastamisel kannatama. Ta näitab ka meile, et võime oma elu lihtsuses ja igapäevasuses leida kindla tee pühaduse poole. [9]

1.oktoobril on kõik osavõtjad, kes on Öndsakskuulutamise puhul Rooma kokku tulnud, Püha Isa audientsile püha Peetruse väljakule oodatud. Sel

puhul avaldasin ma talle taas
iseenda ja teie kõikide poolt tänu ja
lubasin, et tema ja ta palvesoovid on
alati ka meie palvetes, nagu ta oma
kirja viimastel ridadel minult palus:
palun kogu südamest kõiki
Prelatuuri liikmeid, preestreid ja
ilmikuid ning samuti kõiki neid, kes
selle tegevustel osalevad, et nad
minu eest palvetaksid. Samas
edastan teile kõigile oma apostelliku
õnnistuse.[10]

Tänagem rõõmuga, sest oktoobri
alguses on veel põhjusi tänada ja
palvetada Jumala, meie Isa headusele
lootes. Homme, Opus Dei asutamise
aastapäeval tõusku meie tänud uue
lainena taeva poole. Pärastlõunal
pärast lühikest euhharistilist palvet
San Eugenio basiilikas ja uue
õndsakskuulutatu reliikvia
austamist, viiakse Don Alvaro maised
jäänused Prelatuuri kiriku krüpti
tagasi.

Usaldagem Don Alvaro eestkosteale kogu maailma rahu, konkreetselt seal, kus inimesi nende usu pärast taga kiusatakse. Palugem ka tuleva erakorralise Piiskoppide Sinodi eest, mis algab 5.oktoobril. Otsigem sel kuul, mis on Roosipärjale, sellele ilusale palvele pühendatud, eriliselt pelgupaika Jumalaema juures. Õhakem täis usku meie Ema eestkostel Püha Vaimu poole, et see Sinodi isasid valgustaks, kui nad kiriku õpetuse abielu ja perekonna küsimustes uuesti läbi vaatavad. See omab väga suurt tähtsust, et ühiskond kõikjal jälle neid radu kulgeks, mida Jumal oma armastavas ettehoolduses näidanud on.

Tuletaksin meelde mõningaid meie palveid toetavaid aspekte, mis püha paavst Johannes Paulus II. oma Entsüklikas *Familiaris consortio*, 1980. Aastal Piiskoppide Sinodi puhul avaldas. Pärast märkust, et kristlik abielu on Uue Seaduse Sakrament,

pühaduse tee inimestele, keda ta sellesse seisusesse kutsub, seletas paavst eriti rõhutades: " ja nii, nagu annid ja ülesanded

Abielusakramendist sünnivad, iga päev selle saadud armu järgi elada, nii sünnib sellest Sakramendist ka arm ja kohustus, kogu oma elu pidevaks vaimulikuks ohvriks muuta." [11] See on aga võimalik ainult siis, lisas paavst, kui pöördumise ja lunastuse ning Armulaua Sakramenti tõsiselt võetakse.[12]

Lõpuks rõhutas püha Johannes Paulus II., kui tähtis on ühine palve perekonnas – abikaasad, vanemad koos lastega, sest see on see vili ja ka nõue, mis Ristimise ja Abielu Sakramendi kaudu antakse. (...) Selle palve eriliseks sisuks on pereelu ise, mida kõigis selle erinevates situatsioonides Jumala kutseks peetakse ja mis on nagu lapse vastus sellele kutsele: rõõm ja kurbus,

lootus ja pettumus, sündimine, sünnipäevad (...) ja muu sarnane – kõik on Jumalaga kohtumise verstapostid perekonna ajaloos, mis samal ajal peaksid olema ka tänamise põhjuseks ja põhujeks paluda, et kõigi ühine Taevaisa pere eest hoolt kannaks." [13]

Mulle tundub, et need püha Johannes Paulus II. nõuanded on ka täna väga aktuaalsed ja võiksid järgnevatel nädalatel olla meie kõigi palvete leitmotiivideks. Rääkigem sellest oma sugulastega, sõpradega, tuttavatega, et nad tihedalt ühenduses Püha Isaga Sinodi tööd toetaksid.

Ma ei tahaks praegu teiste selle kuu tähtpäevade juures peatuda. Kui imeliselt ilmutab jumalik ettehooldus end Opus Dei juhtimisel! Mõelgem ise, kuidas saaksime igaüks olla lähemal püha Josemariale, õndsale Alvarole ja kõigile meestele ja

naistele, kes Pühimat Kolmainsust
juba näha saavad.

Ma õnnistan teid oma armastusega!

Teie Isa

+Javier

[1] 2 Kr 2, 3

[2] Jh 15, 10-11

[3] Õnnis Alvaro, Kiri, 1.12.1992
(„Pastoraalkirjad“, 3, Nr. 226)

[4] Sama

[5] Püha Josemaria, Sepikoda, Nr. 105

[6] 1 Tm 1, 17

[7] Püha Josemaria, Tee, Nr. 933

[8] Paavst Frantsiskus, Kiri Opus Dei
Prelaadile Alvaro del Portillo
õndsakskuulutamise puhul, 26.6.2014,
Püha Josefmaria püha

[9] Sama

[10] Sama

[11] Püha Johannes Paulus II., Ents.
Familiaris consortio, 22.11.1981, Nr.
56

[12] Sama Nr. 57-58

[13] Sama Nr. 59

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaadi-kiri-
oktoober-2014/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-oktoober-2014/) (12.03.2026)